

Esekiel 36: Herren Jesus Kristus skal hellige sitt navn og hevne den spott som jødedommen bedriver!

DEL 1

Av Jan Lilleby



Esekiel 36 gir oss først basis i Israels ødeleggelse og deportasjon til Babylon..og i samme åndedrett pekes det hen mot framtidens oppreisning – vers 1 til 16; og så påpekes verdenspredningen i 70 e.Kr., vers 18-19, for

så å peke inn i framtiden der vi ser først en hevners tid og en straffedom ramme Israel, etterfulgt av en glansfull oppreisning: Tusenårsriket med Jesus Messias som Israels konge i Jerusalem og landet underlagt ham i Den nye Pakt som da vil være rådende.

Den hevners tid som omtales i vers 23, er Den store Trengselstiden som er profetert om Israel hos Jeremias, Daniel, Matteus 24 og Åpenbaringsboken.

Referansen til framtidsvyene er først og fremst det som skjedde da Israel ble ødelagt i år 70.

Esek. 36, 18-19:

«Da utøste jeg min harme over dem på grunn av det blod som de hadde utøst over landet, og fordi de hadde gjort det urent med sine motbydelige avguder.»

Disse ord i vers 18 stemmer helt med de to lignelsene som Jesus profeterte imot det vantro fariseiske Israel, Matt. 22, 7 om Kongens utsendinger (apostlene) for hvis skyld han ville sende sine hærer (Romerne!) og drepe de som hadde myrdet utsendingene, og å avslutte denne dom med å brenne ned Jerusalem. Det var akkurat slik det gikk i år 70, etter nesten fire års opprør grunnet at falske messiaser stod fram og oppildnet til motstand mot romerne. De stod fram og pekte på seg selv som 'messias' – og det er disse som Esek. Kalte for 'motbydelige avguder' i vers 17 – altså de var falske messiaser, og dertil antikristelige. Likeså Luk. 13 og lignelsen om det fruktløse fikentreet, et bilde på det Kristus-fornektende Israel: Det skulle bli hugget ned, men først etter at et ekstra nådeår (tilsv. Jesu livslengde ca. 30 år) var innvilget 'treet' – for å prøve å gjødsle og pleie det. Jesu ord var: 'Hugg det ned, for det bare står her og utsuger jorden (landet) til ingen nytte'. Slik gikk det, for i år 70 hugget den romerske stridsøks ned treet, Israel. Gud tillot ikke dette ulydige folket å oppta landet til ingen nytte.

De skulle være Kristi folk og tjenere, men fornektet Kristus og ville ikke høre på apostlene slik at hele nasjonen omvendte seg, som var kravet fra Kristus! Det er akkurat dette som Apostelgjerningenes bok forteller om. Tretti år som Kristus i sin nåde gav Israel som frist til å omvende seg og ta imot ham som deres konge og leder.

Vers 19:

«Jeg spredte dem blant folkene, og de ble spredt omkring i landene. Etter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem.»

Denne profeti har intet å gjøre med bortførelsen til

Babylon. For her sies det at de ble spredt omkring i landene, og han spredte dem blant folkene. Babylon var bare ett slikt land, og ett slikt folk. Så det er klart at fra vers 18 til 23 ses tiden fra år 70 og den etterfølgende lange tid i verdensspredningen, helt fram til at hevners dag kommer fra Kristus fordi de har brukt tiden til å spotte og vanære Jesu navn.

Store deler – ja, majoriteten av kristenheten i dag vet intet om disse forhold i det monn at de skulle helt forstå hva som egentlig lå bak ødeleggelsen i år 70. Særlig kristen-sionistene er totalt blanke for kunnskap og forståelse av disse forhold. Det viser deres helgale israelfanatisme til fulle.

Ble Israels nasjon advart mot det som ville komme dersom de fornektet Jesus som Messias?

Ja, absolutt! Jesus var den første til å peke på den ødeleggelse som skulle komme, hvis de ikke omvendte seg i tro til ham. Deretter de ledende apostlene Peter og Paulus, samt Johannes.

Men den aller første i Bibelen til konkret å advare om kommende dom og trengsel i denne forbindelse (pga. Kristus-fornektelse) var selvsagt Moses.

Jesus sa: *‘Hadde dere trodd Moses, da hadde dere trodd meg. For det er om meg han har skrevet’.*

Peter henviste til Mose ord da han holdt sin annen tale, etter pinsedagen, i Apg. 3, 22-23:

«Moses har jo sagt (ref. 5. Mos. 18ff): En profet likesom meg (Jesus), skal Herren deres Gud oppreise dere av deres brødre. Ham skal dere høre på i alt han sier dere. 23: Men det skal skje, hver sjel (av jødene) som IKKE hører denne profet, han skal utryddes av folket.»

Dette er bare to av de bibelversene som stadig hoppes over når man leser NT, for de peker i all pinlighet på det faktum at det var for Jesus-fornektelsen fra jødernes side at dommen rammet dem i år 70! Og dette vil ikke verken Statskirkens unnfalne presteskap eller de fleste frikirkepastorene i Norge, som er like vasstrukne, si noe om. De er inne i en konstant frykt eller usikkerhet for hva menigheten vil si dersom man går kristen-sionismen imot.

De skylder som regel på at romerne var antisemitter, noe som ikke i det hele tatt er sant. De var verdensherskere, og ethvert opprør uavhengig av hvilken etnisk eller religiøs gruppe som stod bak, ble møtt resolutt med sverdet. Se evnt. Apg. 10 og romer-centurionen Kornelius og hans fromhet og ærbødighet overfor apostlene og Israels Gud og Kristus. Se også høvedsmannen som kom for Jesus og bad om helbredelse for sin tjener: Han hadde bygget jødene en synagoge i ærefrykt for Gud Allmektig.

Men Moses sa mer enn det jeg refererte fra 5. Mos. 18 og som Peter nevnte i sin tale: Moses profeterte at jødene skulle bli RETURNERT SOM SLAVER tilbake der de kom fra, Egypt! Nasjonen fullstendig avlyst og annullert! Verset nedenfor viser antikkens foreløpige bunnivå for Israel – hele nasjonsprosjektet helt fjernet og utvasket.

5. Mos. 28, 68:

«Herren skal føre deg tilbake til Egypt på skip, den vei som jeg sa deg at du aldri mer skulle få se. Der skal dere bli budt ut til dine fiender som trelles og trellekvinner, men det er ingen som kjøper.» (Se også Hos. 8,13 som bekrefter Mose ord).

Josefus' bokverk om 'Den jødiske krig' forteller nettopp om disse ting. Alle mannlige (med sine eventuelle koner) over 17 år i alder, ble deportert på skip og frambudt i slavemarkedet i Alexandria omkring år 70-72. Noen av dem ble også sendt til Rom for å kastes for de ville dyr i

Gladiator-turneringene der. Slave-markedet i Egypt kollapset helt, og ingen ville kjøpe. Dermed ble de fleste løslatt og måtte drive omkring selv...og fant seg veien rundt i sydeuropeiske steder og i nabolandene.

Esekiel var opprinnelig med i det levittiske presteskiftet, men ble utvalgt til å tjene som Herrens profet og refse de ulydige jødene i Babylon. Men Gud lot altså profeten få se hva som ville skje med Israel på grunn av Kristus-fornektelsen. Både det i år 70 og det som ennå ikke har skjedd: Den store Trengsel, som kommer i endetiden etter at menighetens tid er avsluttet på jord, og Gud sender Elias og Moses (se Åp. 11ff) for å administrere denne straffetiden i Israel og sende plagetegnene og straffedommene over nasjonen.

Se min bok om disse ting, som ligger til gratis nedlasting her på nettsiden. Tittel er «*Mose og Elias kommer med Hevnens dag*». Se også oppfølger-artikkel der jeg forklarer hvordan straffetegnene i Åpenbaringsboken er mulige rent planetarisk og om pol-forskyvning. Tittel: «*Vedrørende bokheftet om Moses og Elias: Gud har flere ganger i bibelhistorien utført inngrep i vårt solsystem.*» Ligger sortert under kategori for Bibel profetier.

Det som skjedde i år 70, var fordi Israels lederskap drepte og plaget apostlene og deres forsamlinger. Anklagen var at 1. De hadde utøst blod (av uskyldige) i Israel. 2. De hadde tatt ved tro på deres antikristelige rabbinere, av Herren regnet som 'Motbydelige avguder' – slike som stod fram og startet opprøret i år 66 ved å forføre jødene til å følge seg.

Men det som skal skje i Den store Trengsel, er en hevnsstraff for å gjøre Jesu navn hellig igjen hos jødedommen, etter å ha blitt vanhelliget og bespottet av dem gjennom århundrene som har løpt. Når denne straff er gjennomført, ved at Elias og Moses kommer og kaster disse straffedommene

på dem, skal Herren selv komme fra himmelen og opprette Tusenårsriket i Israel, og dermed får man Israels virkelige og legale oppreisning/gjenreisning. Se Apg. 1, 3-6.

Esek. 36, 23:

«Jeg vil hellige mitt store navn (Jesus Kristus), som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere (jødedommen) har vanhelliget blant dem. Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere (Israel) for deres øyne.»

Veldig klar tale! **BILDE:** Jøde i New York demonstrerer imot sionismen.

Dette må kristen-sionismen forklare seg om når de prøver seg i norske kirker og bedehus, med sine rosenrøde løgner om Israel. Da skal det bli interessant å høre på, hva?



Men verken Leif A. Wellerop, eller Arvid Bentsen (tidligere IKAJ-predikant), er kjent for å ha noen særlig innsikt i Guds ord. Tvert imot. Og Wellerop er dessuten kjent for å være preterist, og som mener at den store trengsel fant sted i år 70!

Slike bibelord som Esek 36, har uteblitt helt fra alle taler og foredrag som de to har holdt opp til dags dato. Dette gir totalt stryk i forhold til å kunne Bibelen på godkjent vis.

Wellerop gav klart uttrykk for sitt preterist-standpunkt i en avis-disputt (leserbrev spalter) mot Aril Edvardsen da det ble uro på grunn av sistnevntes berømmelige håndhilsning

med Yassir Arafat, for noen år siden. Han beskyldte på en dum måte Edwardsen for å drive *forføring av kristenfolket!* Edwardsen på sin side, sa derimot klart i fra at dagens Israel er en tydelig plattform for en kommende Antikrist! Dette kan man heller ikke høre noe om fra de to kristensionistenes side. De forkynner med andre ord bare en vinklet sionistisk israelpositiv versjon. Har de mistet objektiviteten, da har de også mistet all troverdighet, og de har intet på en kristen talerstol og gjøre.

Nei, herr Bentsen, du skulle ikke bare hoppet av fra IKAJ i september 2012 – du skulle tatt full sats og hoppet loddrett vekk fra hele den forbannede løgn og falsklære som kristensionismen utgjør.

Herren kommer aldri til å frelse noen som helst som er medløpere til sine verste fiender på jord, det kristushatende og spottende sionist Israel.

Johannes skrev tydelig at medløpere med de jødiske vantro gir fordømmelse bort fra Kristus som straff! Man blir medskyldig i deres ONDE GJERNINGER (2. Joh. 10-11).

Jødene er i dag Talmud-troende, altså de fører IKKE den lære som Johannes og apostlene forfektet. De er fordømt av Gud. Likeså deres medløpere, de som «...hilser ham velkommen..». Tenk at disse norske frontnavnene i kristen sionisme ikke engang kan det enkleste bibelord? Og slike sitter de tanketomme forsamlingsmedlemmene i Norge og lytter til??

Denne bespottelsen nevnt ovenfor i Esek. 36 (i engelske Bibler står '*Blasphemed the Holy Name of the Lord*') – altså det som i norske bibler skrives som *vanhelliget*, blir i engelske sagt rett fram: De driver ren **bespottelse/blasfemi** av Jesu navn. Dette er sant, for i Talmud skriftene finner vi Jesus omtalt som en bastard (horesønn) – et barn av Miriam (Maria) fordi hun hadde samkvem med en romersk soldat. Jesus kokes nå i ekskrementer i helvete, i hht.

Talmud, som er den offisielle israelske religion i dag. Talmud er fariseismen systematisert i skriftlig form, første gang utgitt omkring år 500 e. Kr. i Babylon. Derfor kalles den for den babylonske Talmud.

Denne kommende straffedom (Den store Trengsel) i Israel, vil sette ærefrykt i verdens nasjoner som blir vitne til dette. Og ikke minst jøder som bor utenfor Israel, slike som den store kontingenten i New York og Brooklyn, USA.

De vil forstå, alle verdensledere og deres folk, at det er Gud Herren som har sendt slike plager og slik en svær ulykke over Israel. Over hele verden har de mange nasjonene observert og lagt merke til jødernes notoriske hang til å spotte og tale nedsettende om Jesus og den kristne troen for øvrig. Vi leser i Åpenbaringsboken om at de spottet Gud flere ganger for de straffeplager som rammet nasjonen i trengselstiden. Dette synes å være så inngrodd hos jødene at de fortsetter, også når de vet at det er Gud som kaster plagene på dem! Det er blitt notorisk gjennom århundrene.

Har de spottet Jesus, ja da har de også spottet oss som tror på Jesus. Nasjonene vil lett forstå at det er Herrens hevndag som er kommet, når media og TV rapporterer om svære katastrofer og naturtegn som rammer Israel.

Ordet i Esek. 36, 23 om at folkene skal kjenne at jeg er Herren, vil bli oppfylt – og aviser og TV media vil være fylt med stoff fra denne tidsperioden med domshandlinger mot Israel.

Fra Esek. 36, 24 til 38 vises så den gjenreisning som blir det straffedømte landet til gode, når en tredjedel av nasjonen står igjen som en troende skare overlevende (Sak. 13, 8; 5. Mos.28, 62) – og de kan glede seg over at Jesus er kommet tilbake og det blir fred og framgang. Men IKKE FØR.

Det er ikke en Herrens nasjon vi ser i dag i Israel. Det er en antikristelig stat som har tatt seg til rette, og for

hvilken det hoper seg opp vrede fra himmelen som vil bli utløst når Gud sender ned Elias, Åp. 11 og Matt. 17, 11. Mal. 4ff. Elias (og Moses) skal komme før Jesus kommer tilbake. De to profetene starter trengselstiden, og Jesus kommer og avslutter den og redder en rest av troende jøder.

Vi må nok kvitte oss med det rosenrøde drømmebildet som kristensionismen maler for oss i vår tid. Sannheten er ganske det motsatte!

DEL 2

Esekiel 36 gir oss hovedgrunnen til at Herren sender Den store Trengsel. Det er Jesus Kristus som kommer til å tukte det falne Talmud-troende jødiske folk i Israel og straffe dem for at de drev bespottelse av hans navn i tidene siden år 70 da de ble spredt i all verden. Se Esek. 36, 23 særlig. Dette er grundig omtalt i Del 1 ovenfor.

Men det er allikevel flere ting knyttet til Den store Trengsel, ikke bare at den kommer på grunn av spott mot Jesu navn.

Paulus taler om at jødene i trengselstiden skal bli overgitt til 'urettferdighetens forførelse' (Antikrist som kommer).

Daniel skrev om at denne antikristelige forførelse kommer fordi da har syndemålet modnet helt og blitt fullt...Dan. 8, 23.

Disse ting går sammen med det faktum som hevdes av Esekiel om en tid da Herren hevner bespottelsen av hans navn.

Paulus først, 2. Tess. 2, 9-12...der scenariet er midt i den omtalte trengsels- og domstiden i Israel:

9: «Den lovløse (Antikrist) kommer etter Satans virksomhet med all løgnens makt og tegn og under. 10: Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt,

fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst. 11: Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løggen, 12: for at de skal bli dømt, alle de som ikke har trodd sannheten, men hadde sitt behag i urettferdigheten.»

Hva er det vi ser her?

Her ser vi at i Den store Trengsel i Israel, så er det mulig å velge side: De kunne velge å tro sannheten – at Jesus er den riktige Messias for Israel (dette er det de to vitnene i Åp. 11 vil forkynne til dem) – og således komme i de troendes rekke og bli frelst. Men nei, Paulus taler profetisk her og åpenbarer at jødedommen i Israel på den tid vil sette seg imot forkynnelse av sannheten, at Jesus er Messias. For når denne Antikrist framstår, så sier han at det er ham selv som er Messias, og ikke Jesus. Og dette vil majoriteten av jødene falle for...de tar ikke imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst, som vi leste ovenfor.

Når Herren ser dette skje, så tennes hans hevne vrede opp enda mer...hvorfors Paulus skrev: Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løggen.

Legg merke til rekkefølgen: Først viser jødene ringeakt overfor de to vitnene i Åp. 11 (Moses og Elias) og vil ikke tro på dem. Og først deretter sender Gud villfarelse over dem. Med andre ord: Det er jødernes valg, ikke Guds!

Det er den samme ansvarsrekke som da Israel ble ødelagt i år 70: Det var jødene, i sin vantro mot Jesus, som lot falske messiaser framstå hos seg og dra folket etter seg i opprør mot Romerriket – og deretter ble de utsatt for den totale ødeleggelse og krig. De kan skylde seg selv for det som skjedde i år 70, og de vil igjen kunne skylde seg selv i endetiden for den antikristelige ulykken som kommer i og med Den store Trengsel.

Således er det da jødedommen selv, gjennom sin vantro mot

Jesus, som fører ulykken og dommen og ødeleggelsen over seg. Det er de som gjør valget!

I dette bildet er det slik 2. Tess. 2, 12 sier: Det er bare de som ikke har trodd sannheten (Jesus som Messias) som blir dømt til fortapelse og undergang.

Så har vi Daniel 8. Engelen Gabriel ble gitt å tyde for Daniel de syner han hadde om denne framtidige Antikrist som skulle komme og forføre Israel inn i ulykke.

I den sammenheng er det et viktig uttrykk vi bør ha med oss, uttrykket 'fylt sine synders mål'.

Dette er ikke bare et uttrykk, men det er også et ubrytelig prinsipp hos Gud: Før han dømmer noen til fortapelse eller annen form for alvorlig straff, vil han ikke dømme før vedkommendes syndemål er fullt.

Dan. 8, 23 sier om dette:

«I den siste tid av deres herredømme, når overtrederne har fylt sine synders mål, skal det stå fram en konge (Antikrist!) med frekt ansikt og kyndig i onde råd.»

Overtrederne her, er den frafalne jødedommen...de som ikke tror Jesus Kristus.

Sammenhengen i Dan. 8 er at engelen viser ham hva som skal skje i endetiden (vers 26: 'det sikter til en fjern framtid') – og det er i forbindelse med Den store Trengsel at dette skjer. Det samme som Paulus er inne på i 2. Tess. 2 og som jeg siterte.

Her har vi også hovedgrunnen til at tiden vi nå er inne i – menighetens tidshusholdning med den frie nådefrelsen – løper så lenge og synes å dra så langt ut. Den cirka 2000 år lange tiden som har løpt er fordi Gud avventer jødedommens fulle modning i synden til dom!

Denne dom vil få sitt utløp i og med Den store Trengsel, og som vi kan lese om i Åpenbaringsboken, særlig der det omhandler de tre 'syvere' – de syv segl, syv basuner og syv vredeskåler.

Engelens ord til Daniel i Dan. 8, 19 er klargjørende:

«Og han sa: Se, jeg vil nå kunngjøre deg hva som skal skje i vredens siste tid. For synet sikter til den tid som er fastsatt for enden.»

Det er derfor ingen tvil om at det her er snakk om Den store Trengsel – en hendelse som ikke ligger så alt for langt inn i framtiden.

Dermed kan vi av disse ting nå utlede at den dom og straff som treffer Israel i endetiden ikke er en uforholdsmessig rå hevnaekt bare fordi jødene har spottet Jesu navn i tidene. Nei, det er helt klart at det også er fordi de løper på seg en full modning i synden til dom, rett og slett for deres vantro, fornektelse og hat mot Jesus Kristus.

Salmisten skrev om dette: *'De hatet meg uten årsak'* – jødernes Jesus-hat er grunnløst og kan aldri noensinne unnskyldes eller forbigås i stillhet. Det vil komme en full konfrontasjon og et like fullt oppgjør!

Jeremia skrev om trengselstiden, og kalte den for *'En trengselstid for Jakob'* Jer. 30, 7.

I samme kapittel omtales Den store Trengsel på forskjellig vis. I vers 15 uttrykker han årsaken til trengselstiden i generelle vendinger:

«Hvorfor skriker du over din skade, over at din smerte er ubotelig? Fordi din misgjerning er stor og dine synder tallrike, har jeg gjort dette mot deg.»

Jakob, av alle, har utlagt for oss hva det ligger i å leve ut synden:

«...men når synden er fullmoden, føder den død.»

Den store Trengsel i Israel kommer fordi jødedommen blir fullmodent i synden.

Og kristensionistene som støtter og løper med den falne Talmudiske jødedommen, mens den er i denne modning-til-dom situasjonen, vil bli dømt til samme fortapelse som disse de har støttet og løpt sammen med. Slik jeg siterte fra 2. Joh. 10-11.